

SMĚRNICE PRO PŘÍPADY VÝSKYTU ŠIKANY (vyšetření a řešení šikany)

Střední zdravotnická škola, Turnov, 28. října 1390, 511 01 Turnov, příspěvková organizace

První pomoc při počáteční šikaně:

1. příjem vstupních informací, první odhad závažnosti a formy šikany

– informovat vedení školy, TUC, VP a ŠMP, zajistit správný postup šetření šikany (ŠMP+VP), zorientovat se v situaci, nutná ochrana informací a informátora

2. postup

- rozhovor (podle situace nejlépe dva dospělí – TUC+ŠMP, TUC+VP) s těmi, kteří na šikanování upozornili, a s oběťmi

– zajistit soukromí a bezpečí!!!

– z rozhovoru zjistit: zdroj (kdo přináší informaci), co se stalo (konkrétní popis), komu se to stalo (kdo je oběť), kde se to stalo/děje (popis místa), kdy se to stalo/děje (časové události), kdo čin provedl/provádí (kdo je útočník, je jeden, jejich víc, co udělal), jak čin provedl (precizní popis činů, použitá slova, předměty), proč se to děje (ptáme se spíš svědků než oběti), precizní záznam z rozhovoru

3. nalezení vhodných svědků

– ti, kteří jsou mimo centrum konfliktu, nesouhlasí se šikanou, jsou nezúčastnění

4. individuální rozhovory se svědky

- nepřípustné je společné vyšetřování agresorů a svědků a konfrontace oběti s agresory, vždy individuálně jen s jedním svědkem, výpovědi se mohou lišit, ověříme si tím již získané informace, podpora a zabezpečení ochrany svědka, písemný záznam

5. ochrana oběti

– od prvního okamžiku adekvátní míra ochrany, podpora, zvýšený dohled nad zasaženou třídou, spolupráce se zákonnými zástupci oběti

6. rozhovor s agresorem

– v rámci postupu šetření je posledním rozhovorem, u rozhovoru musí být minimálně 2 dospělí

- agresor by neměl tušit, že se něco vyšetřuje – zaskočit ho, nedopřát mu čas na připravení výmluvy, agresor nesmí zjistit, co kdo řekl

- nechat agresora souvisle povídat (zaplete se do vlastní lži), vyžadovat vysvětlení rozporů v jeho monologu, sledovat verbální i neverbální projevy, tón hlasu

- pokud je agresorů více, mluvit s každým zvlášť, neumožnit domluvu na výpovědi, najít nejslabšího a toho „přitlačit ke zdi“

- pouze při obtížném vyšetřování lze konfrontovat svědky nebo agresory

- cílem rozhovoru je ukončení probíhajícího ubližování a oznámení dalšího postupu
- zápis rozhovoru

VŠECHNY ROZHOVORY MUSÍ PROBĚHNOUT V JEDEN DEN!

7. schůzka vedení školy: ŘŠ, VP, ŠMP, TUČ

- projednání případu a zasaženým umožnit opět dosažení pocitu bezpečí, udělení adekvátních sankcí agresorovi, péče o oběť

8. rozhovor se zákonnými zástupci agresora (formou výchovné komise – ŘŠ+ŠMP+VP+TUČ; rodiče agresora, agresor) **VŽDY až po skončení vyšetřování, ne dříve!**

- informace o šetření, výsledku šetření, návrhu výchovných opatření, případně doporučení odborné péče, dohoda o neopakování, zápis z výchovné komise

9. rozhovor se zákonnými zástupci oběti

- nikdy ne ve stejnou dobu jako agresor a jeho rodiče
- seznámení s výsledky šetření a sankcemi, další spolupráce a podpora k zabezpečení dítěte, doporučení odborné péče, seznámení s opatřeními následné péče o zasaženou třídu

10. třídní schůzka TUČ (je možné přizvat ŘŠ, ŠMP, VP)

- hovořit se se zákonnými zástupci všech žáků o tom, co se stalo a co bude následovat, neadresně
- potrestání agresorů, následná péče o celou třídu, ochrana oběti
- hovořit stručně a strukturovaně

11. třídnická hodina, práce s celou třídou

- celá třída musí znát výsledky šetření a sankce, hovoříme o nežádoucím jednání, aniž bychom zmiňovali jméno agresora, otevření tématu ponižování, zneužívání moci, hledání cesty nápravy, monitorování situace ve třídě; intervenční programy.

Zpracoval Dalibor Jandík, Renata Šubertová – školní metodici prevence

PLATNOST A ÚČINNOST – podle této směrnice se postupuje od 1. 9. 2024

Mgr. Helena Kučerová, ředitelka školy